

mene, at den er betydningsløs. Saa have vi indsat en ny § 32 om, at der, indtil en Præstelønningslov er vedtagen, skal gives 25,000 Kr. af Statskassen, som Ministeren kan yde som Tilskud til de Præster, som i Forhold til deres Tjenestetid have saa ringe Indtægt, at de skønnes at have et billigt Krav paa et Lønningstillæg. Det har altid været hævdet, at en Præstevalglov og en Præstelønningslov maatte følges ad, og det have alle Partier været enige om, og den højtærede Kultusminister fremhævede ogsaa dette baade her i Salen og i det andet Ting. Dette Lovforslag, som forhaabentlig snart bliver ophøjet til Lov, er ogsaa noget af en Præstevalglov, og da vi ikke have en Præstelønningslov endnu, mene vi heller ikke, det er urimeligt, at vi bøde paa de Skader, som den nuværende Maade at lønne Præster paa har, for alle Partier ere enige om, at det er en uhenigtsmæssig Maade. Folkekirkens Præster ere jo Statsebedsmænd, og en Del af dem lønnes paa en Maade, som vi vel neppe helt og holdent kunne være bekendte. Derfor have vi ment, at de 25,000 Kr. kunde stilles til Raadighed, indtil der kommer en Præstelønningslov. Derimod udtale vi ikke noget som helst om, hvorvidt en saadan Præstelønningslov skal hvile i sig selv eller have Tilskud af Statskassen. Vi mene — det tror jeg at kunne sige paa det Flertals Vegne, hvorpaa jeg taler —, at en saadan Præstelønningslov baade for Statens og Kirkens Skyld maa være i sig selv hylende.

Det er de Ændringer, Flertallet har stillet, om jeg saa maa sige: den Haand, vi have udstrakt til Landstinget, som Flertallet deroppe ikke har villet tage imod, og som Højremindretallet her i Salen ikke alene ikke har villet tage imod, men egentlig ikke en Gang har villet diskutere. Jeg anbefaler denne Flertalsindstilling til det høje Tings Velvillie og haaber paa fuld Tilslutning her i Salen.

Borghjerg: Med Hensyn til disse fem Indrømmelser — thi det er væsentlig fem Indrømmelser, som Flertallet har gjort til det andet Ting, og som den ærede Ordfører kaldte en fremstrakt Haand — kunne vi fra vor Side ikke følge Flertallet. Disse fem Indrømmelser forekomme os alle at være Tilbageskridt, om end naturligvis efter vor Mening af forskellig Betydning, det ene noget større end det andet.

Der er for det første Bestemmelsen om, at Valgnævnet udgaar. Det modificeres ganske vist noget derved, at Menig-

hedsraadets Valgperiode kun bliver treaarig, det erkende vi, men dog vil det betyde, at et Menighedsraad, som er valgt for henved tre Aar siden, skal sidde og være medbestemmende ved Indstillingsretten om det Præsteembedes Besættelse, som skal finde Sted i Øjeblikket. Vi vare derimod overmaade glade ved den Bestemmelse, den højtærede Kultusminister foreslog i Efteraaret, og som Folketinget sluttede sig til, at i det Øjeblik, et Præsteembede skal besættes, gives der Sognebeboerne en Indflydelse, for at den kan udøves netop under den Situation, som foreligger. Vi betragte altsaa Valgnævnets Udslettelse som et Tilbageskridt, som vi maa beklage.

Den Bestemmelse, som den ærede Ordfører kaldte betydningsløs, nemlig at disse Ord: „indtil en Præstevalglov er givet“, udgaa, kunne vi ikke anse for betydningsløs. Der ligger nemlig i den Bestemmelse et Løfte om en virkelig Præstevalglov. Det har været vort Ønske gennem mange Aar — det vide ærede Medlemmer, som have fulgt Socialdemokratiets Holdning under de kirkepolitiske Forhandlinger —, at Folketinget helt kunde vende tilbage til den frisdede kirkepolitiske Tradition, som vi havde, kan man sige, fra Grundlovens Givelse indtil 1894, men som endelig blev afbrudt i 1900. Det, man vilde have, var en Præstevalglov, og man tænkte den Gang aldeles ikke paa, at Præstevalgskulde knyttes sammen med organisatoriske Bestemmelser for Folkekirken, med Menighedsraad eller noget lignende. Der laa i denne Bestemmelse et Løfte om en endelig Præstevalglov, der laa deri, at det Forslag om Menighedsraad, som her skal gennemføres, ikke er den endelige Præstevalglov. Vi have desuden ogsaa fra den højtærede Kultusminister et Tilsagn om, at der vil komme en saadan Præstevalglov, og jeg erindrer en Udtalelse af den højtærede Kultusminister — jeg tror, den er falden offentlig, men maaske i Udvalget — om, at hvis han straks kunde have forelagt en endelig Præstevalglov, hvis Forarbejderne til den Præstelønningslov, der skal følge med den, havde været fuldendte, saa vilde hans Forslag om Menighedsraad være kommet til at se noget anderledes ud, end det nu gør. Dette Løfte om en endelig Præstevalglov have vi derfor lagt Vægt paa, og vi kunne kun beklage, at dette Løfte udgaar.

Den tredie Ændring er, at Bestemmelserne for Valgretsadgangen skærpes, og da Adgangen allerede i Forvejen efter